

[Per Stig Møller]

Og så mangler jeg altså svar på, hvad det er, man har lavet nu, som ikke var med i vores plan i forvejen. Jeg kan konstatere, at man har pålagt nye afgifter – og det er man stolt af – og miljøministeren spurgte, hvordan vi vil bære os ad med at fjerne disse vandafgifter, og hvor vi vil skaffe pengene fra, hvis vi kommer til magten igen. Jamen hvis man pludselig kommer til at mangle pengene i de offentlige budgetter, hvis vandafgiften forsvinder, er den jo opkrævet fiskalt, og det må man ikke bruge miljøafgifterne til.

Vi lavede vandplanen for Sjælland, og her står der også, at der skal være vandmålere alle steder. Desuden er det sådan, at vandforbruget er faldet kraftigt som følge af oplysningskampanjer, og afgiften blev lagt ovenpå eksisterende og forskellige afgifter, alt afhængig af hvor meget vand der var til rådighed i kommunerne. Den afgift var altså fiskal, og det kom ministeren til at afsløre her.

Det næste punkt, ministeren kom ind på som en fornyelse, er en centralisme, hvor man ophæver en del af den decentralisme, der lå i planloven, og det mener jeg heller ikke vil være til gavn for miljøet. At pålægge et decentralt ansvar er altså det samme som at folkeliggøre miljøet, og det er netop, hvad det drejer sig om.

Gade (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Per Stig Møller, at den principielle diskussion om forholdet mellem retssikkerhed og miljøbeskyttelse jo sådan set er en vigtig diskussion. Men hvis det er et så stort problem i dette forslag, må man undre sig over, at De Konservative, så vidt jeg har forstået, vælger at undlade at stemme. Der er altså et misforhold mellem den alvor, hr. Per Stig Møllers forrige indlæg om dette spørgsmål var præget af, og Det Konservative Folkepartis faktiske stemmeafgivning.

Jeg vil godt sige om det dilemma, der er i forholdet mellem retssikkerhed og beskyttelse – også i relation til forslaget her – at det er da rigtigt, at forslaget giver en ganske stor magt til miljøministeren; det er der ingen tvivl om, og jeg synes også, det er noget, man skal diskutere. Men jeg synes, hr. Per Stig Møller springer over forhistorien. Vi havde altså 10 år, hvor vi ikke kunne komme igennem med noget og ikke kunne få taget de miljøbeslutninger, som

jeg egentlig forstår at hr. Per Stig Møller mener vi burde have taget. Men det kunne vi altså ikke.

Og så vil jeg vove at tage det udgangspunkt at fremføre, at hvis man nu tænkte stik modsat den traditionelle måde at tænke på og sagde, at egentlig burde vi slet ikke tillade brug af nogen kemiske stoffer af hensyn til miljøet, men vi kunne måske acceptere nogle af dem til bestemte formål og inden for bestemte områder – hvis det havde været den traditionelle måde at tænke på, ville retssikkerhedsdiskussionen jo være foregået helt omvendt. Jeg siger det kun for at påpege, at nok er den diskussion relevant, men jeg er ikke i tvivl om, at netop en overordnet miljøprioritering, som siger, at kemiske stoffer egentlig ikke burde være tilladt, men at vi kan acceptere dem på bestemte områder, ville føre os til en helt anden konklusion end den, hr. Per Stig Møller er nået frem til, også angående retssikkerhed. Det er det grundlag, jeg synes man skal anskue sagen ud fra og indse, at vi reelt er på vej mod et grundlæggende ændret syn på spørgsmålet om brug af kemiske sprøjtemidler.

Aage Brusgaard (FP):

Det er lige en bemærkning til hr. Hjortnæs.

Hr. Hjortnæs var heroppe for at forklare, at retssikkerheden på området ville være lige så godt sikret ved en politisk afgørelse som ved en ekspertafgørelse. Hr. Hjortnæs har altså tiltro til, at en afgørelse, der er truffet af miljøminister Svend Auken, er lige så god som en, der er truffet af eksperterne. Derfor vil jeg godt spørge hr. Hjortnæs, om hans tiltro til en politisk afgørelse vil være lige så stor, når vi efter det kommende folketingsvalg får en anden regeringskonstellation og f.eks. får en miljøminister fra Venstre eller en miljøminister, som bliver hentet udefra, f.eks. direktøren for Agrokemisk Forening, og som egenhændigt skal afgøre, hvilke midler der kan godkendes her i landet. Ville hr. Hjortnæs så også føle, at retssikkerheden var fuldt betryggende?

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg stillede hr. Per Stig Møller et spørgsmål, som han ikke har villet svare på. Nu har jeg måske også bedre forudsætninger for at kunne svare på mit eget spørgsmål, fordi jeg har adgang til embedsapparatet, hvad hr. Per Stig Møller jo ikke har i samme omfang.